RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 55.997/3
van 7 mei 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de samenstelling, organisatie en werking van de Vlaamse Commissie voor Varend Erfgoed’

Op 7 april 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de samenstelling, organisatie en werking van de Vlaamse Commissie voor Varend Erfgoed’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 29 april 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Kaat LEUS, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Alexander VAN STEENBERGE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 mei 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot regeling van een aantal aspecten betreffende de Vlaamse Commissie voor Varend Erfgoed. Zoals uit het opschrift ervan blijkt, gaat het hoofdzakelijk om de regeling van een aantal aspecten van de samenstelling, de organisatie en de werking van de genoemde commissie.

3. In de aanhef van het ontworpen besluit wordt ervoor rechtsgrond gezocht in de artikelen 14, 15, 16 en 17 van het decreet van 29 maart 2002 ‘tot bescherming van varend erfgoed’.

3.1 Artikel 15, 1°, van het decreet van 29 maart 2002, waarbij de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de samenstelling, de organisatie en de werking van de Vlaamse Commissie voor Varend Erfgoed te bepalen, biedt rechtsgrond voor de artikelen 2 tot 5, 9 en 10 tot 13 van het ontwerp. Artikel 16, tweede zin, van dat decreet, waarbij aan de Vlaamse Regering machtiging wordt verleend om nadere regels betreffende het secretariaat van de Vlaamse Commissie voor Varend Erfgoed vast te stellen, biedt rechtsgrond voor artikel 7 van het ontwerp.[1]

3.2. Voorts kan het ontworpen besluit worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met artikel 17 van het decreet van 29 maart 2002 (wat betreft artikel 6 van het ontwerp) en artikel 15, 3°, van dat decreet (wat betreft artikel 8 van het ontwerp).

VORMVEREISTEN

4. De artikelen 11 tot 13 van het te nemen besluit hebben onmiskenbaar een budgettaire weerslag,[2] zodat het ontwerp op grond van artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 ‘houdende regeling van de begrotingscontrole en -opmaak’ om akkoordbevinding van de Vlaamse minister bevoegd voor de begroting had dienen te worden voorgelegd.

---

[1] Zie evenwel opmerking 10 wat betreft het eerste lid van die bepaling.

[2] Ook artikel 8 van het ontwerp is een bepaling op budgettair vlak, maar hier vloeit de budgettaire weerslag voort uit artikel 15, 3°, van het decreet van 29 maart 2002.

Uit de aan de Raad van State voorgelegde stukken blijkt niet dat dit akkoord werd bekomen. De gemachtigde verwijst weliswaar naar een op 17 januari 2014 verleend akkoord, maar dat akkoord heeft betrekking op een ander ontwerp.

Het ontwerp zal derhalve nog om akkoord aan de Vlaamse minister bevoegd voor de begroting dienen te worden voorgelegd. Mocht het vervullen van dit vormvereiste nog leiden tot het aanbrengen van wijzigingen aan het ontwerp, dan dienen die wijzigingen nog om advies te worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling Wetgeving.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

AANHEF

5. Gelet op hetgeen is opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit, dient aan de aanhef een lid te worden toegevoegd waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

6. In het huidige eerste lid van de aanhef (dat het tweede lid wordt) dient te worden verwezen naar de artikelen 15, 1° en 3°, 16 en 17 van het erin vermelde decreet van 29 maart 2002.

7. Aan de aanhef dient een lid te worden toegevoegd waarin gewag wordt gemaakt van het (nog in te winnen) akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor de begroting. Volgens rondzendbrief VR/2009/4[3] dient dan geen gewag te worden gemaakt van het advies van de Inspectie van Financiën.

8. Aangezien om advies is gevraagd met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, redigere men het huidige derde lid van de aanhef (dat het vierde lid wordt) als volgt:

“Gelet op advies 55.997/3 van de Raad van State, gegeven op 7 mei 2014, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”.

[3] *Omzendbrief VR/2009/4 van 17 juli 2009 ‘betreffende de wetgevingstechniek’*, nr. 80, 4°, b).

DISPOSITIEF

Artikel 2

9. In artikel 2, 2°, van het ontwerp wordt gewag gemaakt van “één lid uit het *middenveld*”. De gemachtigde verschafte hieromtrent de volgende toelichting:

> “De heraldiek kent in tegenstelling tot de onroerenderfgoedsector of de varenderfgoedsector geen klassieke middenveldorganisaties, m.n. particuliere organisaties in de samenleving die verschillende groepen, meningen en belangen vertegenwoordigen, die de brug vormen tussen de burger en de overheid. Met het lid uit het middenveld met expertise inzake het varend erfgoed wordt een vertegenwoordiger uit het middenveld bedoeld, die een aanvullende expertise heeft zoals bestuurlijke rechtsbescherming, eigendomsrecht/eigenaarschap, draagvlak of het organiseren en betrekken van het middenveld. Bij de samenstelling wordt immers een evenwichtige spreiding tussen experten met betrekking tot de zorg voor het varend erfgoed en vertegenwoordigers met deskundigheid uit het middenveld nagestreefd.”

Dit antwoord biedt geen duidelijkheid omtrent de draagwijdte van het genoemde begrip, nu erin enerzijds wordt vooropgesteld dat de sector van de heraldiek geen klassieke middenveldorganisaties telt, maar erin toch wordt verwezen naar “een vertegenwoordiger uit het middenveld” om aan te geven wie wordt bedoeld. Er dient derhalve in artikel 2, 2°, van het ontwerp op een andere manier te worden verduidelijkt wie juist wordt bedoeld.

Artikel 4

10. Het is slechts uit artikel 5, tweede lid, van het ontwerp dat kan worden opgemaakt dat de leden van de Commissie voor Varend Erfgoed worden benoemd voor een termijn van vier jaar. De gemachtigde is het ermee eens dat deze termijn het best wordt vermeld in artikel 4 van het ontwerp.

Artikel 7

11. Het eerste lid van artikel 7 van het ontwerp is een onnodige overname van artikel 16 van het decreet van 29 maart 2002 en dient dan ook te worden geschrapt. De eerste zin van het huidige tweede lid van dat artikel kan dan aanvangen als volgt: “Het secretariaat van de Commissie is belast …”.

Artikel 9

12. Luidens artikel 9, tweede lid, van het ontwerp kan de Commissie voor Varend Erfgoed alle nodige informatie inwinnen bij onder meer de indiener van een beroep. Noch in het decreet van 29 maart 2002, noch in het ontworpen besluit wordt evenwel gewag gemaakt van enig beroep. Gevraagd om welk beroep het dan wel gaat, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

> “Voorlopig is er geen beroepsprocedure waarbinnen de Vlaamse Commissie voor Varend Erfgoed advies uitbrengt. Deze algemene bepaling werd ingeschreven naar

analogie met de regeling voor de Vlaamse Commissie voor Onroerend Erfgoed en is voorzien voor eventuele toekomstige toelatingsregelingen mbt varend erfgoed waarbinnen de commissie advies zou kunnen uitbrengen. Dit kan in voorkomend geval beter op dat moment met een wijzigingsbesluit worden aangepast. In dit ontwerpbesluit kan de regel dus worden geschrapt."

Met de conclusie van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikel 14

13. Luidens artikel 14 van het ontwerp treedt het te nemen besluit in werking op 1 januari 2015. Die datum van inwerkingtreding veronderstelt dat alsdan ook de rechtsgrond biedende artikelen 14 tot 17 van het decreet van 29 maart 2002 in werking worden gesteld, wat gebeurt, op 1 januari 2015, bij artikel 13.4.1 van het (nog te nemen) besluit van de Vlaamse Regering 'betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013'. Als dat laatste besluit doorgang vindt, rijst er op dit vlak derhalve geen probleem.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN Jo BAERT